

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 46
Yıl/Year : 46

Sayı/Issue : 2

Nisan/April 2020
Sıra Sayı/Serial : 164

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi

On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet Akarca
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan Kara
Yargıtay 13. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut Coşkun
Yargıtay 23. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih Akdoğan
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik
Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde **temsilcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2020

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nü-

ha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örneği: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi'ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi'ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in

normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Doç. Dr. Cenk Akil

Yargıtay Kararları Işığında İhtiyati Hacizde Teminat

The Guarantee In Provisional Attachment In Light Of

The High Court Of Appeal..... 269-306

Av. Sema Aydemir

Bireysel İş Sözleşmesinde Ceza Koşulu

Penalty Clause In Personal Employment Contract..... 307-330

Av. Afra Ece Kaya

Limited Ortaklıkta Ortakların Ek Ödeme Yükümlülüğü

Additional Payment Obligation Of The Partners In Limited

Liability Company..... 331-372

Berk Hasan Özdem

6502 sayılı Kanun Uyarınca Garanti Verme

Yükümlülüğünün Hukuki Niteliği

Legal Nature Of The Obligation To Issue Guarantees

Under Law No. 6502..... 373-412

İÇİNDEKİLER

CONTENTS

HAKEMSİZ MAKALELER

ARTICLES

Dr. Hasan Dursun

Birleşik Krallıkta İdari Suç ve Cezalarda Kanunilik İlkesinin Uygulanması

The Application Of Legality Principle On Administrative Offenses And Punishments In United Kingdom..... 413-520

Süleyman Sapanoğlu

Tapu Sicilinin Tutulmasından Doğan Zararlardan Devletin Sorumluluğu

Government's Liability For Damages Caused By Land Registration (Title Deed Registration Record)..... 521-588

Ufuk Ünlü

6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda Kurumsal Yönetim Anlayışına İlişkin Düzenlemelerin Analizi

Analysis Of Regulations Related To Corporate Governance In Turkish Commercial Code No. 6102589-612

**YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA
İHTİYATİ HACİZDE TEMİNAT**
***THE GUARANTEE IN PROVOSIAL ATTACHMENT IN
LIGHT OF THE HIGH COURT OF APPEAL***

Doç. Dr. Cenk AKİL*

ÖZ

Para alacakları için başlatılan veya başlatılacak takip ya da açılmış veya açılacak davanın sonucunu güvence altına alan ihtiyati haciz hukuki niteliği itibarıyla geçici hukuki himaye tedbiridir. Gerek ihtiyati haciz kararın verilmesinde gerek bu kararın kaldırılmasında teminat önemli bir rol oynamaktadır. Her şeyden önce ihtiyati haciz talebinde bulunan alacaklı ihtiyati haciz nedeniyle borçlunun ya da üçüncü kişilerin uğrayabileceği zararları karşılamak üzere kural olarak teminat göstermek zorundadır. Aynı şey haczedilen malın elinde bırakılmasını isteyen borçlu ve üçüncü kişi bakımından da geçerlidir. Diğer yandan borçlu teminat göstermek suretiyle haczedilen mal üzerindeki ihtiyati haczin tümüyle kaldırılmasını da isteyebilmektedir. Uygulamada ihtiyati haciz kapsamında gerek teminatın konulması gerekse kaldırılmasına ilişkin bazı konularda tereddüt edilmektedir. Çalışmamızda yargı kararları ışığında sırasıyla bu hususlar üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İcra ve iflâs hukuku, ihtiyati haciz, para alacağı, teminat, geçici hukuki himaye.

ABSTRACT

The provisional attachment, which secures the outcome of the proceedings initiated or to be initiated or opened or to be opened for receivables, is a temporary legal protection measure in terms of its

---

Makalenin Geliş Tarihi : 24/01/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* Öğretim Görevlisi, e-mail: akilcenk@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3662-0124>

legal nature. The security plays an important role both in making a provisional attachment decision and in removing or changing this decision. First of all, the creditor requesting a provisional attachment must, as a rule, provide security to cover the damages of the debtor or third parties due to the provisional attachment. On the other hand, the debtor and the third party, who wish to keep the confiscated property in hand, must provide security for this. Likewise, the borrower may require the foreclosure of the foreclosure to be completely removed by showing security. In this case, the foreclosure on the goods is removed on the one hand and the security shown is foreclosed. In practice, it is hesitated about on some issues in terms of both putting and removing security. In this study, these issues will be emphasized respectively in the light of judicial decisions.

Keywords: Debt enforcement and bankruptcy law, provisional attachment, pecuniary claim, security, temporary legal protection.

BİREYSEL İŞ SÖZLEŞMESİNDE CEZA KOŞULU

PENALTY CLAUSE IN PERSONAL EMPLOYMENT CONTRACT

Av. Sema AYDEMİR*

ÖZ

6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun ("TBK") "Ceza Koşulu ve İbra" başlıklı 420. maddesi kapsamında hizmet sözleşmelerinde ceza koşuluna ilişkin düzenlemeye yer verilmiştir. Ceza koşulunun geçerliliği kapsamında belirli unsurların varlığı aranmaktadır. Bu unsurlar iş sözleşmesi tiplerine göre farklılık gösterebilir. Unsurları taşımayan ceza koşulunun geçersizliği gündeme gelebilir. Bazı hallerde ise ceza koşulunun indirilmesi meselesi tartışılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ceza koşulu, bireysel iş sözleşmesi, ceza koşulunun geçerliliği, ceza miktarının indirilmesi, belirli-belirsiz süreli iş sözleşmesi, asgari-azami süreli iş sözleşmesi, deneme süreli iş sözleşmesi, iç yönetmelik, ceza koşulunun geçersizliği.

ABSTRACT

Article 420 of the Turkish Code of Obligations ("TBK") numbered 6098, titled "Penalty Clause and Release", includes the regulation on the penalty clause in the employment contracts. The existence of certain criteria are sought for the validity of the penalty. These criteria may vary according to the types of employment contracts. Invalidity of the punishment condition that does not carry the criteria can be reviewed. In some cases, the issue of reducing the penalty can be discussed.

Keywords: Penalty clause, personal employment contract, validity of penalty clause, reduction of amount of penalty, employment contract for a definite period of time-indefinite period of time, employment contract for a minimum time-maximum time, employment

---

Makalenin Geliş Tarihi : 09/10/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* İstanbul Barosu Avukatı, e-mail: ssema.aydemir@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8517-1145>

contract with a trial (probation) clause, internal regulations, invalidity of penalty clause.

**LİMİTED ORTAKLIKTA ORTAKLARIN
EK ÖDEME YÜKÜMLÜLÜĞÜ**
***ADDITIONAL PAYMENT OBLIGATION OF THE PARTNERS
IN LIMITED LIABILITY COMPANY***

Afra Ece KAYA, LL.M.*

ÖZ

Bir sermaye şirketi olan limited ortaklıkta ortakların asıl borcu, şirkete sermaye koymaktır. Ancak limited ortaklığın şahıs şirketlerine yaklaşan yönü nedeniyle limited ortaklık ortaklarına sermaye koyma borcu yanında bazı ek ödeme ve yan edim yükümlülükleri de yüklenebileceği 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda öngörülmüştür. Bu bağlamda ek ödeme yükümlülükleri ortaklardan esas sermaye payı dışında talep edilebilecek nakit ödemeleri ifade etmektedir. Ek ödeme yükümlülüğü şirket sözleşmesinde esas sermaye payını esas alan belirli bir tutar olarak öngörülmelidir. Ortaklardan bu yükümlülüğün yerine getirilmesi ancak şirketin finansal durumunun kötüleşmesi ve kanunda sayılan sınırlı hâllerin gerçekleşmesiyle müdürler tarafından istenebilir.

Çalışmamızda ek ödeme yükümlülüğü kavramının Türk Ticaret Kanunu'nda düzenleniş şekli, tanımı, amacı ve ortaklara yüklenen benzer yükümlülükler ile benzerlik ve farkları, ek ödeme yükümlülüğünün öngörülmesi, öngörülmüş ek ödeme yükümlülüğünün talep edilmesi, ek ödeme yükümlülüğün ifa edilmesi ve edilmemesi durumları, ek ödeme yükümlülüğünün devam etmesi, ifa edilen ek ödeme yükümlülüklerinin ortaklara geri ödenmesi ile sona eren ek ödeme yükümlülüklerinin yeniden doğması halleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ek ödeme yükümlülüğü, limited şirket, ortağın borcu, şirket sözleşmesi, müdürler.

Makalenin Geliş Tarihi : 20/11/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* Avukat | Ankara Barosu, e-mail: av.acekaya@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8551-135X>

ABSTRACT

The obligation of the partners of limited liability company, which is a capital company, is to invest capital into the company. However, it is provided in Turkish Commercial Code (No: 6102) that the partners can be imposed the obligation to perform additional payment obligations or subsidiary performance obligations beside of the obligation to invest capital, considering the character of limited company approaching to unlimited company (ordinary company). In this context, additional payment obligation indicates the cash payments which can be claimed from partners apart from capital share. Additional payment obligation should be provided as a certain amount based on capital share in the article of association of the limited liability company. The performance of these obligations can be demanded by the managers from the partners only if the financial situation of the company deteriorates and the circumstances stated in the Turkish Commercial Code occur.

In this article, regulation of additional payment obligation in Turkish Commercial Code, its definition, its purpose, similarity and differences between additional payment obligation and similar obligation of the partners, provision of additional payment obligation, claim of provided additional payment obligation, performance and non-performance of additional payment obligation, continuation of additional payment obligation, repayment of performed additional payment obligation to the partners and reemergence of performed additional payment obligation are scrutinized.

Keywords: Additional payment obligation, limited liability company, liability of partner, limited liability company agreement, managers.

6502 SAYILI KANUN UYARINCA GARANTİ VERME YÜKÜMLÜLÜĞÜNÜN HUKUKİ NİTELİĞİ

LEGAL NATURE OF THE OBLIGATION TO ISSUE GUARANTEES UNDER LAW NO. 6502

Berk Hasan ÖZDEM*

ÖZ

Her ne kadar ortaya çıkış amacı ayıptan sorumluluk esaslarını tüketici aleyhine sınırlandırmak ise de; garanti belgeleri, günümüzde birçok hukuk düzeninde tüketiciyi daha iyi koruma amacı güden bir mekanizma olarak yer almaktadır. Türk tüketici mevzuatının birçok ulusal hukuk sisteminden ve aynı zamanda Avrupa Birliği Hukuku'ndan ayrıldığı bir husus olan zorunlu garanti verme yükümlülüğü, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un "Garanti belgesi" başlıklı 56. maddesinde düzenlenmiş, 2014 tarihli Garanti Belgesi Yönetmeliği ile detaylandırılmıştır. Bu çalışmada önce zorunlu garanti verme yükümlülüğüne ilişkin düzenlemeler açıklığa kavuşturularak tüketicinin garantiye dayanan haklarından bahsedilecek, daha sonra garanti çerçevesindeki haklar ile ayıptan doğan sorumluluk arasındaki ilişki; doktrindeki çeşitli görüşler, Yargıtay içtihatları ve uygulamada karşılaşılan durumlar ışığında değerlendirilecektir. Son olarak, hakkında garanti belgesi düzenlenmesi zorunlu olan mallar için öngörülmuş garanti verme yükümlülüğünün, doktrinde tartışmalara sebep olan hukuki niteliği konusu üzerine yoğunlaşacaktır. Bahsedilen yükümlülüğün hukuki nitelendirmesini yapmak için doktrinde ileri sürülen çeşitli görüşlerden, sırası ile sözleşme şartı görüşü, garanti sözleşmesi görüşü ve kanundan doğan borç görüşü incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ayıptan Doğan Sorumluluk, Garanti Belgesi, Kanundan Doğan Borç, Onarım Hakkı, Üreticinin Sorumluluğu,

---

Makalenin Geliş Tarihi : 11/12/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi,
e-mail: berkhasanozdem@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0327-6489>

İthalatçının Sorumluluğu.

ABSTRACT

In many jurisdictions today, warranty certificates, whose initial goal had been to limit sellers' responsibility due to defective goods to the detriment of the consumer, are regulated as a mechanism for better protection of the consumers. As an issue where Turkish Consumer Legislation differs from many national legal systems as well as from European Union Law, the obligation to issue compulsory guarantees is envisaged by Article 56 of Consumer Protection Law - No: 6502 under the title "Certificate of Guarantee" and elaborated by the Implementing Regulation on Certificate of Guarantee dated 2014. After explaining consumer's rights based on the guarantee by clarifying the regulation regarding the obligation to provide guarantees, this paper examines the relationship between the guarantee-based rights and the responsibility due to defective good in light of various opinions put forward by scholars, case law of the Turkish Court of Cassation and the situation encountered in practice. Finally, the focus will be laid on the legal nature of the obligation to issue warranties for goods that are subject to compulsory warranty, which is a topic of discussion among scholars. This article examines different scholarly opinions which characterize the aforementioned obligation respectively as a "contractual condition", a "guarantee agreement" and an "obligation arising from law".

Keywords: Responsibility due to Defective Good, Certificate of Guarantee, Obligation Arising from Law, Right of Repair, Liability of Manufacturer, Liability of Importer.

BİRLEŞİK KRALLIKTA İDARİ SUÇ VE CEZALARDA KANUNİLİK İLKESİNİN UYGULANMASI

THE APPLICATION OF LEGALITY PRINCIPLE ON ADMINISTRATIVE OFFENSES AND PUNISHMENTS IN UNITED KINGDOM

Dr. (Jur.) Hasan DURSUN*

ÖZ

Anglosakson “common-law” (teamüli) hukuk sisteminin kaynağını oluşturmasına karşın Birleşik Krallık’ta idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulanması bakımından alınacak önemli dersler bulunmaktadır. Zira Birleşik Krallığın yazısız Anayasası ve mevzuatı yürütmeye halka yönelik idari suç ve ceza alanında özerk düzenleme yetkisi tanımamış, aksine, söz konusu suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulanması gerektiği anlayışını varsaymıştır. Bununla birlikte, idari suç ve cezaların diğer türünü oluşturan disiplin suç ve cezalarında kanunilik ilkesinin uygulanması bakımından Birleşik Krallıktan alınacak önemli bir ders bulunmamaktadır. Zira Birleşik Krallık, kamu görevlilerine halkın hizmetkârları olarak değil, Kraliyetin hizmetkârları gözüyle bakmış ve işten atılması durumunda kural olarak onlara mahkemeye başvuru hakkı tanımamıştır. Bu durum, çağdaş kamu yönetimi ilkeleri ile hukuk devleti unsuruna aykırıdır. Zira günümüzde kamu görevlisinin halkın hizmetkârı olduğu anlayışı benimsenmiş ve kamu görevlisine verilen disiplin cezasına karşı onun mahkemeye başvuru yapacağı esası benimsenmiştir. Birleşik Krallık, idari suç ve cezanın diğer türünü oluşturan halka yönelik idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulamasını -bazı sapmalar gösterse de- oldukça geliştirerek bu suç ve cezaların uygulanmasında yalnızca maddi ceza normları bakımından kanunilik ilkesine uyulmasının yeterli olmadığını, usuli hükümlere de uyulması gerektiği görüşünü benimsemiştir. Birleşik Krallığın bu tutumunun al-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 10/12/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: hasan.dursun@ozyegin.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

tında yatan güdü; İdare, tarafsız ve bağımsız olmadığından idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin benimsenmesinin, ceza hukuku suç ve cezalarında benimsenmesinden daha fazla önem taşıdığı inancıdır. Yine, idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesi, kişi hak ve özgürlüklerini koruma işlevini ancak usul hükümleriyle birlikte yerine getirebilmesi olanaklı olduğundan, Birleşik Devletlerde usul hükümlerine uyulması, kanunilik ilkesini tamamlayıcı nitelikte olmuş ve kişi hak ve özgürlükleri, halka yönelik idari suç ve cezalarda daha iyi korunmuştur. Öte yandan yargının aksine İdare ne bağımsız ne de tarafsız olduğundan idari cezaya ihtiyatla yaklaşılmaktadır. İdari cezaya karşı yapılan bu itirazın büyük kısmı ancak idari usul kurallarına uyularak giderilebilmektedir. Birleşik Krallıkta idari cezaya pek fazla itiraz edilmemesinin temel nedenini, ülkede, hukuk devleti ilkesinin gereği olarak idari usule uyulması oluşturur. Birleşik Krallıkta halka yönelik idari cezalara karşı etkin bir yargı mekanizması kurulmuş ve halka yönelik idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulanmasının hukuk devletinin kalbini oluşturduğu anlayışı benimsenmiştir. Türk Anayasasının 38. maddesinin 1. ve 3. fıkralarında her türlü suç ve cezalarda ve bu arada idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulanacağı örtülü olarak belirtilmesine karşın Anayasa Mahkemesi ve Danıştay aksine bir tutum takınmışlar ve idari suç ve cezayı birbirinden ayırarak idari suçlarda kanunilik ilkesinin uygulanmasının gerekli olmadığı anlayışını benimsemişlerdir. İdari suç ve idari ceza arasında ayrılmaz bir bütünlük ilişkisi bulunduğu ve idari suçta kanunilik ilkesinin kabul edilmemesi, idari cezada da kanunilik ilkesinin kabul edilmemesi anlamını taşıyacağından Anayasa Mahkemesi ve Danıştay'ın söz konusu tutumu sonucu kişilerin hak ve özgürlükleri açısından önemli sakıncalar doğabilecektir. Türkiye'de usul kurallarına çok fazla önem verilmemesi ve idari cezanın verilmesi usullerini gösteren genel bir idari usul kanununun bulunmaması; kişi hak ve özgürlüklerine yönelik sakıncayı daha da artırabilecektir. İdari cezaya karşı etkili bir yargı düzeneği kurabilmek için adli mahkemelelerin idari ceza işlemlerini normlar hiyerarşisi açısından etkin bir şekilde denetlemesi tam olarak yaşama geçirilmeli, suç ve cezada kanunilik ilkesinin hukuk devletinin temelini oluşturduğu bilinciyle bütün idari suç ve cezalarda kanunilik ilkesinin uygulanmasına son derece titiz bir şekilde yaklaşılması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Hukuk Devleti, İdari Suç ve Ceza, Suç ve Cezada Kanunilik İlkesi, Halka Yönelik İdari Suç ve Ceza, Disiplin

Suç ve Cezası, Konu Dışılık Öğretisi, Parlamentonun Egemenliği.

ABSTRACT

Although United Kingdom is source of the common-law system, there are valuable lessons for Turkey in terms of the application the legality principle on the administrative crimes and punishments. This is because the United Kingdom unwritten Constitution and legislation did not acknowledge independent power of arrangement within the field of publicly targeted administrative crimes and punishments for the execution, on the contrary, supposed the perception that the legality principle must be applied on the said administrative crimes and punishments. Nevertheless, within the context of discipline crimes and punishments that are belong to the other type of administrative crimes and punishments, there is no valuable lesson are to be taken from the United Kingdom. Inasmuch as the United Kingdom regards the public officials as the servants of Crown, instead of servants of people's and in case of firing denies the right to apply the court for them. That situation is against the modern public administration principles and rule of law element. Forasmuch as the contemporary perception is that the public officials are the servants of people's and the official has right to apply the court when received the disciplinary penalty. United Kingdom, nevertheless makes some deviation, developed the legality principle on publicly targeted administrative crimes and punishments that crimes and punishments are belong to the other type of administrative crimes and punishments. Within that context, United Kingdom adopted that when the applying legality principle on publicly targeted administrative crimes and punishments not only is sufficient compliance for the substantial criminal rules but also necessary the compliance for the procedural rules. Deep motive of that attitude of United Kingdom is the belief that due to the administration is neither impartial nor independent, the application of the legality principle on administrative crimes and punishments is more important than the application of the legality principle on the criminal law crimes and punishments. Again, the legality principle on administrative crimes and punishments can fulfill its mission to protect human's basic rights and freedoms with procedural provisions is being part of legality principle. In this way, human's rights and freedoms is better protected on the publicly targeted crimes and crimes in the UK. On the other hand, contrary to the justice, administration is neither impartial nor independent one approaches to the administrative crime and

punishments reservedly. That complaint against administrative punishments can be removed in a significant part by complying administrative procedure rules. The basic reason is that there is not so much complaint against administrative punishments is the compliance of procedure rules that is the requirement of rule of law in the country. In the UK, there is an established efficient judicial mechanism against the publicly targeted administrative punishments and it is adopted the idea that the applying the legality principle on publicly targeted administrative punishments is the heart of rule of law. Although Article 38 paragraph 1 and 3 of the Turkish Constitution covertly denote that in every types of crimes and punishments meanwhile in administrative crimes and punishments is necessary to apply legality principle, the Turkish Constitutional Court and Council of State assume counter-attitude and they divided administrative crime and administrative punishment from each other and adopt that there is no need applying legality principle on administrative crimes. The aforementioned courts behavior could be caused to the disadvantages of human's rights and freedoms. Inasmuch there is an integral part relation between administrative crime and administrative punishment and not accepting the legality principle on administrative crime means not adopting that principle on administrative punishment. Not attaching too much importance to administrative process and the absence general administrative procedure act that shows the procedure how to apply the administrative punishment in Turkey significantly increases the disadvantages towards human rights and freedoms. To establish an efficient judicial mechanism against administrative punishment, it is necessary for the non-administrative courts to effectively control the administrative punishment decisions in terms of hierarchy of norms. In addition, with the consciousness that *nullum crimen nulla poena sine lege* principle is the root of rule of law, it is necessary to approach the application of legality principle on all the administrative crimes and punishments.

Keywords: The Rule of Law, Administrative Crime and Punishment, *Nullum Crimen Nulla Poena Sine lege* "Legality" Principle, Publicly Targeted Crimes and Punishments, Discipline Crimes and Punishments, *Ultra Vires* Doctrine, The Sovereignty of Parliament.

**TAPU SİCİLİNİN TUTULMASINDAN DOĞAN
ZARARLARDAN DEVLETİN SORUMLULUĞU**
***GOVERNMENT'S LIABILITY FOR DAMAGES
CAUSED BY LAND REGISTRATION
(TITLE DEED REGISTRATION RECORD)***

Süleyman SAPANOĞLU*

ÖZ

Tapu sicilinin tutulması, bir kamu hizmetidir. Devletin sorumluluğu altında tutulan taşınmaz malların hukuki ve geometrik durumunu gösteren resmi sicildir. Sicilin bu işlevi, TMK.nun 997. maddesinde, “Taşınmazlar üzerindeki hakları göstermek üzere tapu sicili tutulur.” tümcesiyle ifade edilmiştir. Ülke topraklarının hukuki ve geometrik durumlarının belirlenmesinde ve bilinmesinde gerek taşınmaz sahiplerinin gerekse Devletin yararı vardır. Mülkiyet hakkı (taşınmazlar üzerindeki haklar) Anayasanın 35. maddesi ve bu maddeye uygun olarak çıkarılan özel hukuk, ceza hukuku ve idare hukukuna ilişkin kanunlarla korunduğu gibi, 5170 sayılı kanun ile değişik Anayasanın 90. maddesi ile kanun hükmünde olduğu kabul edilen, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine Ek 1 Numaralı Protokolün 1. maddesiyle de güvence altına alınmıştır. Kanun koyucu, tapu sicili bakımından gerekli düzenlemelerin yapılarak açık hale getirilmesi konusuna büyük önem vermiş, sicillerin tutulmasından ileri gelecek bütün zararlardan dolayı vatandaşlara karşı Devlete asli bir sorumluluk yüklemiştir. Devletin sorumluluğunun yasal dayanağı, TMK.nun 1007. maddesidir. Anılan bu hükme göre, Devlet, tapu sicilinin hukuka aykırı tutulmasından doğan tüm zararlardan sorumludur. Bu sorumluluk, tapu sicil müdürü ve memurunun veya yetkili ya da yetkisiz olarak tapu sicilinin tutulmasında kullandığı şahısların fiillerinden doğan bütün zararları kapsar. Bu konuya ilişkin uyuşmazlıklar gün geçtikçe artmaktadır. Ne var ki, sorumluluğun koşulları, zarar miktarının belirlenmesi, Devletin karşıladığı zararı görevlilerden rücu, tazminat ve rücu davalarının tabi olacağı süreler bakımından, TMK.nun

---

Makalenin Geliş Tarihi : 06/09/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

* Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı, e-mail: s.sapanoglu@hotmail.com.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5488-0072>

1007. maddesi ortaya çıkan sorunları karşılamaktan uzaktır. Bu çalışmamızın konusu ve amacı, tapu sicilinin tutulmasından doğan zararlardan Devletin sorumluluğunun yasal dayanağı olan TMK.nun 1007. maddesinin uygulanması nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözüme kavuşturulmasına yardımcı olmaktır.

Anahtar Kelimeler: Devletin sorumluluğu, tapu sicili, aynı haklar, hukuka aykırılık, kusur, zarar, rücu hakkı.

ABSTRACT

Registering the land registry is a public service. It is the official registry showing the legal and geometric status of immovable property held under the liability of the state. This function of the registry, TCC (Turkish Civil Code) Article 997 of “Land Registry is kept to show the rights on the immovables.” expressed in the phrase. Both the owners of the real estate and the state are helpful in determining and knowing the legal and geometrical states of the country. As “Property right” (rights on immovables), protected by article 35 of the Constitution and laws regarding private law, criminal law and administrative law issued in accordance with this article, Article 1 of Protocol No. 1 to the European Convention on Human Rights, which is accepted by the Law No. 5170 and the article 90 of the different Constitution is also secured. The law-maker attached great importance to making necessary arrangements in terms of land registry and to make it clear, and has placed an essential responsibility on the State against the citizens for all the damages that may arise from keeping the registers. The legal basis of the State's responsibility is Article 1007 of the Turkish Civil Code. According to this provision, the State is responsible for all damages arising from the illegal registering of the land registry. This responsibility covers all damages arising from the acts of the land registry manager and officer or of the persons he/she used to register the land registry as an authorized or unauthorized. Disputes about this issue are increasing day by day. However, Article 1007 of the TCC is far from covering the problems that arise in terms of the conditions of the responsibility, the determination of the amount of damage, the damage to be paid by the State, and the time to be subject to recourse, compensation and recourse cases. The subject and purpose of this study is to help solve the problems arising due to the application of Article 1007 of the TCC, which is the legal basis of the State's responsibility, for damages arising

from the retention of the land registry.

Keywords: Governments' liability, land registry, real rights, illegality, fault, damage, right to recovery.

**6102 SAYILI TÜRK TİCARET KANUNUNDA
KURUMSAL YÖNETİM ANLAYIŞINA İLİŞKİN
DÜZENLEMELERİN ANALİZİ**

***ANALYSIS OF REGULATIONS RELATED TO CORPORATE
GOVERNANCE IN TURKISH COMMERCIAL CODE NO. 6102***

Ufuk ÜNLÜ¹

ÖZ

Şirketlerin en temel gayesi uzun dönemde faaliyetlerini sürdürebilmektir. Geçmiş dönem deneyimlerinin piyasa aktörlerine verdiği izlenim, bu gayenin gerçekleştirilebilmesinde kurumsallaşmanın ne kadar önemli bir husus olduğunun farkına varılmasıdır. Kurumsal yönetim anlayışının şirketlerin her hücresi tarafından benimsenmiş olması, başarıyı ve sürdürülebilir yönetimi beraberinde getirmektedir. Genel olarak kurumsal yönetim, pay sahipleri ile kurum yönetimi arasındaki ilişkileri şeffaflık, sorumluluk, adalet ve hesap verme gibi formel kuralların oluşturulması üzerinde odaklanmış kurallar bütünü olarak tarif edilir. Bu kapsamda yasal düzenlemelerin kurumsal yönetim anlayışı ne kadar teşvik ettiği ve bu anlayışa hangi ölçüde izin verdiği meselesi karşımıza çıkar. Bu kapsamda, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda kurumsal yönetim anlayışıyla hazırlanan düzenlemeler ile bu anlayışa engel teşkil edecek düzenlemelerin şirketlerin devamlılığına ve başarılı faaliyetlerinde oldukça etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal Yönetim, Şeffaflık, Adillik, Hesap Verebilirlik, Sorumluluk, Esas Sözleşme, Komite, Oyda İmtiyaz.

ABSTRACT

The main aim of the companies is to continue their activities in the long term. The impression given by past experiences to market

---

Makalenin Geliş Tarihi : 20/01/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/04/2020

1 Cumhurbaşkanlığı Denetçisi, e-mail: ufuk1984@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

actors is to realize how important institutionalization is to realize this goal. The concept of corporate governance adopted by every cell of companies brings success and sustainable management. In general, corporate governance is defined as a set of rules focused on the creation of formal rules such as transparency, responsibility, fairness and accountability in the relationship between shareholders and corporate management. In this context, we face the question of how much the legal regulations encourage the understanding of corporate governance and to what extent they allow this understanding. In this context, the regulations prepared in the Turkish Commercial Code No. 6102 with the understanding of corporate governance and the regulations that would constitute an obstacle to this understanding are very effective for the continuity of companies and their successful activities.

Keywords: Corporate Governance, Transparency, Fairness, Accountability, Responsibility, Articles Of Association, Committee, Concession In Votes.